

af Lønningen og til sin Tid Pensionen (Spørgsmaalet foreligger formentlig kun for Kordegneforetningers Vedkommende), vil det være naturligt, at der ved Lønningen for de kirkelige Forretninger ydes Dækning for den mistede Lærerløn, og det vilde da synes praktisk, om dette skete ved, at den fulde Lærerløn stadig blev udbetalt, men med delvis Refusion fra Menighedsraadet. Der bør da ogsaa stadig ske Pensionsfradrag, som for den paa Kirken faldende Løndels Vedkommende tilfalder Menighedsraadets Kasse, og der bør til sin Tid af Menigheden ydes en Pension, svarende til en passende Andel af Lærerpension paa fuldt Timetal, saaledes at den pensionerede Lærer eller hans efterladte stilles, som om han stadig havde haft sit fulde Antal Timer. Saafremt det skønnes rimeligt ud over Lønrefusion for Timenedsættelsen at yde Læreren et Beløb, maa dette ske i Form af et ikke-pensionsgivende Honorar med sædvanligt Honorartillæg.

- b) I andre Tilfælde maa Aflønningen ordnes gennem Ydelse af Honorarer, og hvor disse ydes som et fast aarligt Beløb, synes det i Almindelighed rimeligt at anvende det almindelige Honorartillæg. Det kan dog ikke være udelukket, at det i visse Tilfælde, hvor Stillingen stærkt nærmer sig en Tjenestemandsstilling, men hvor man dog ikke mener at burde anvende Tjenestemandsortningen, vilde være rigtigt at anvende en Honorarordning, graderet med Alderstillæg og i Stedet for Dyrtidstillæg at yde Stedstillæg og Reguleringstillæg til Grundbeløbet.

Paa Grundlag af disse Retningslinier har Kommissionen gennemgaaet de forskellige Grupper af Stillinger Landet over og er derved kommet til følgende Resultat:

Paa Landet.

Her er det næppe muligt at opstille ensartede Regler for Vederlaget som Kirkesanger og Organist og som Kirkebylærer. Man maa her nøjes med at foreslaa Mindstebeløbene reguleret, saaledes at 300 Kr. forhøjes til 450 Kr., 200 Kr. til 300 Kr., 150 Kr. til 225 Kr. og 15 Kr. til 25 Kr. For Kirkebylærernes Vedkommende foreslaas 50 Kr. forhøjet til 100 Kr., men da Kirkebylærerens Arbejde i langt højere Grad end Kirkesangerens og Organistens Arbejde er afhængig af Beboernes Antal, fremhæver man, at Honoraret paa 100 Kr. kun er beregnet paa de smaa Sogne.

For Gravernes Vedkommende kan man ikke afvise den Mulighed, at de naturlige Forudsætninger for at oprette en Tjenestemandsstilling kan foreligge i visse Tilfælde, men paa den anden Side er der utvivlsomt i mange Tilfælde truffet saadanne Ordninger med Hensyn til Arbejdet med Fyring, Rengøring, Ringning og Kirkegaardspasning, at Tjenestemandsortningen ikke lader sig anvende, og Kommissionen finder ikke Anledning til her at opstille Regler, der kan vanskeliggøre, at man indretter sig paa den efter Forholdene mest praktiske Maade. Men man vil finde det rigtigt, at de bestaaende Honorarer optages til Revision med Henblik paa, at der for det Arbejde, der præsteres for Kirken, ydes en efter samtlige de Omstændigheder, der i denne Henseende kan komme i Betragtning, herunder Arbejdets Omfang og Vederlaget for tilsvarende Arbejde, passende Betaling.

Til faste aarlige Honorarer bør der ydes Dyrtidstillæg efter ensartede Regler, nemlig det sædvanlige Honorartillæg i Statstjenesten.